

KAMPEREN 2.0

Kamperen. Bij de een roept het associaties op van vrijheid, het buitenleven, gezelligheid en de geneugten van het simpele leven. De ander daarentegen denkt aan ongemak en viezigheid; lekkende tenten, koken op één pitje, stinkende wc's en rumoerige pubers. Slimme uitbaters hebben daar iets op bedacht. Wij noemen het: Kamperen 2.0.

Je hebt dus kamperen en kamperen. Voorwaar- de is dat je op een buitenterrein verblijft (daar kan van alles onder vallen: camping, natuurgebied, festivalterrein...), alwaar je de nacht doorbrengt (ook hier ruime keuze: in een tent, caravan, camper of tenthuisje bijvoorbeeld, of zelfs gewoon onder de blote sterrenhemel) en je maaltje bereidt. Een zeker gebrek aan luxe is dan vaak je deel. Die simplificatie van het dagelijks leven, daarin schuilt voor ware kampeerder juist de kracht. Maar wil je toch wat meer luxe en comfort, of gewoon eens een heel andere campingervaring, dan zijn er talloze mogelijkheden!

Kamperen in een boom of pipowagen

Een tent op de grond is zo gewoontjes. Bij camping De hertschoorn in Garderen (Gld) hangen de tenten in de boom! www.ardoer.com/nl.

Je kunt natuurlijk ook in een boomhut slapen. Spannend: in Vakantiepark Dierenbos in Vinkel (NB) glij je vanuit je boomhut zó de grond weer op! www.libemavakantieparken.nl/dierenbos.

In Easterein (FR) vind je Het Kleine Paradijs. Hier staan twee boomhutten, maar ook een riddertent, een Mongoolse yurt, een tipi én een pipowagen: www.hetkleineparadijs.nl.

Pipowagens vind je ook op de Pipowagen Camping in Someren-Heide (NB): pipowagencamping.nl.

Leven als een zigeuner kan ook in een antieke woonwagen in het Boheems Paradijs in Holsloot (DR). Met veel dieren op het terrein! www.boheemsparadijs.nl

Kamperen in een vliegtuig

Piloten in spé willen natuurlijk in een vliegtuig slapen. Nu mét beenruimte! En de volgende ochtend kan je zelf leren vliegen met de flight simulator. Het kan allemaal in Vlaardingen (ZH): devreemdevogel.nl/buitenhotel/de-ijzeren-vogel.

Glamping

Glamping is glamorous kamperen. In stijl dus. Met zachte bedden in plaats van dunne matrasjes. En met porseleinen servies, dat ergens in de keuken staat. Je leest het goed: keuken. Met afzuigkap en vaatwasser. Wat er dan nog kamperen aan is? Het buitenleven, en de tent of stacaravan (in glamping-jargon: mobile home). Glampeerders overnachten ook graag in een lodge, een soort blokhut. Die vind je onder meer op vijfsterrencamping Beerze Bulten in Beerze (OV): www.beerzebulten.nl.

Kamperen bij de boer

Al jarenlang populair, want wat is er nou leuker dan wakker worden van de haan, de koeien te melken, de lammetjes de fles te geven en eitjes te rapen? Veel boeren kiezen ervoor een (mini)camping op hun land te beginnen. Altijd al eens naar Biggekerke, Burum of Ballum gewild? Kijk op www.vekabo.nl, www.kamperen-bij-de-boer.com en www.boerderij-campings.nl

Wildkamperen

Die hard kampeerders weten het allang: wildkamperen mag in Nederland alleen op de 26 paalkampeerterreinen van Staatsbosbeheer. Ze zijn niet per auto bereikbaar en bieden plaats aan maximaal drie tenten, die binnen tien meter van de paal moeten staan. Open vuur is er verboden en uit de waterput komt water dat niet geschikt is voor consumptie. Je mag er gratis staan (hoera!), maar moet binnen 72 uur weer opgekrast zijn. Tik de gps coördinaten van het kampeerterrein in en enjoy! (Alleen voor stoere kinderen.) www.staatsbosbeheer.nl

Kamperen op het water

Als je je waterbed niet kan missen tijdens de vakantie is dit helemaal geen gek idee. En iedere andere reden is ook prima om voor een watertent te kiezen. Op recreatiepark Ter Spegelt in Eersel (NB) staan enkele tenten op een vaste constructie op het water. Zie de zon in de plas zakken, ontwaak met het gekwaak van de eendjes en dommel weer in met het kabbelende geluid van het water. En dat alles met een koud biertje in de hand, want een koelkast hoort gewoon bij de vaste inrichting van de tent. Zwemdiploma's zeer gewenst. www.terpegelt.nl

Een kleine geschiedenis van kamperen in Nederland

Ooit, toen kamperen net 'uitgevonden' was, was het iets voor de elite. Alleen rijke heren konden het zich veroorloven een fiets, tentdoek, slaapzak en oliestel te kopen – en alleen rijke heren hadden vrije tijd, toch ook een onmisbaar ingrediënt voor een geslaagde kampeervakantie. In 1912 richtte Carl Denig (je kent de naam vast wel van de bekende buitensportwinkels) de Nederlandse Toeristen Kampeer Club (NTKC) op. De kampeerders, hoe rijk ook, werden niet bepaald met enthousiasme ontvangen. Men vond het raar en losbandig gedrag, dat kamperen, en in eerste instantie werd het gelijkgetrokken met landloperij. Wilde je kamperen, dan diende je een bewijs van goed gedrag te overhandigen, en een paar gulden te betalen aan de landeigenaar. In 1925 was Nederlands eerste officiële kampeerterrein een feit en er volgden er snel meer naarmate het aantal vrije dagen toenam en het tentdoek goedkoper werd.

Kamperen was een serieuze zaak, en diende serieus te worden aangepakt. Dus moest vanaf 1936 iedereen die wilde kamperen zich verplicht laten registreren. De ANWB nam de uitgifte van de kampeerkaart op zich. En om het kampeergedrag te verbeteren moest je dan ook maar meteen een kampeercursus doen. Na de oorlog waren er tal van kleine legertentjes te koop; die waren over. Het werd zaak, vond men, om de kampeeretiquette grondig over te brengen op de groeiende groep kampeerders. Dus werd, naast de kampeerkaart, het kampeerpaspoort in het leven geroepen. Dat paspoort kon je verdienen door eerst het kampeerexamen te halen, waarvoor je een ANWB-oefenkamp succesvol af moest ronden. Dat oefenkamp, daarvoor had de ANWB een eigen terrein en dat stond in Ommen. Kamperen werd steeds populairder, maar in de loop van de jaren zestig nam de animo voor de betuttelende kampeerkampen af. In 1974 was het gedaan met de kampeerkaart, het paspoort en de oefenkampen. Kamperen was nu voor de goegemeente. Henk en Ingrid staan al jaren met veel plezier op de Veluwe en in de Auvergne. En Carl Denig? Die noemt zich inmiddels outdoor specialist.